

Sagyváraad 1917. jul. 24.

Méltóságos Uram!

Az általános világhelyzetet és sajátos egyéni viszonyaimat tekintve, örömmel tudatom Méltóságoddal, hogy nyaralásom várakozáson felül kellemesen alakult. Senkitől és semmitől nem kavarva nyugodtan foglalkozhatom azral a néhány szellemi termékkel, a melyeked sikerült sebtiben magammal hoznom.

Csendes örömeim egyike, ha sikerül ezekből a genirak rovesokból egy-egy elmosódott betűt, vagy szót napfényre hoznom. A segéd-csohörök teljes hiánya miatt az egész össze-függés beható tartalmi vizsgálatairól kesmé-szetesen szó sem lehet a nyár folyamán.

Gazali bonyolult gondolatvilágába is — úgy hiszem — sikerül magamat lassan-lassan beledolgoznom. Magasabb irodalmi

előrebben Könyvek híján alig van részem.

Van itt ugyan egy nyilatkozó Könyvtár,
sikerült is benne felfedeznem néhány ^{szépi} gyönyörű,
cifrán kötött - Tócai regényt. A mióta
pedig Keltő szövegnek egy nyilatkozatát
hallottam a Tócai regényre és egy némely
rabbi predikációk között felmerülő össze-
függéstől, én azóta illyent a kerembe nem
veszek. Úres óráim azért nem mondhatók
unalmasoknak, mert nem mullok el nap
anélkül, hogy ez az érdekes sáros meg ne
horna a maga szenvedésjéből. Rendkívül
morgalmas politikai élet, még életkezebb
feltekerési élet van itt, a mi - különösen
a dolgokban rejlő sok humorral fogva -
igen elengedő arra, hogy a semmittevés
egy- két órájára kitöltse. Egyelőnyösen
ellátogattam a gesiva előadásaira, a
hol idegenkedéssel ugyan, de kitétem
1.

nem ismerve, megfűstelt. Mai szemmel
lehelletlen meghatottság nélkül nézni azt
a lelkesedést és oda adást, a mellyel itt
a legapróbb részletekre kiterjedő pontossággal
vitattak a kancellár-változással, semmiképen
ősoza nem függő kérdéseket. Nagy theologiai
harcot eredményezett itt a napokban az
ortodox J. S. 110 120 - nek egy bullája, mellyel
megtiltotta, hogy a most beállott tejes hében
marhádn vágjanak. A hívek a rendkívüli élet-
miserhiángra hivatkozva röghesen hálakortak,
mire az energikus lelkipásator azt a kaniarost adta,
hogy egyenek a hívek zöld paprikát és reketet.
Nékor azonban az egyik elökeltő hikkészégi leg
annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy
a Talmud csakis a moabani súlyos élelmiszerei
nehérségekre gondolható, mikor azt mondta,
hogy 1261 3235 1220, a megremült egyhárfő
beadta a dekrétát.

Köztudból két hete körtánt az alábbi esed,
melyről még a napilapok is - perozze a maguk
módján - megemlékeztek.
1.

Egy egészen kicsi békésmegyeri faluban
hoszu érek óta óriási harc dúlt a rabbi és a
sakker között, mely harc e hó elején, mikor
is a Gmil besökhötte 51-ik évet, érte el a telő-
pontját. A rabbi ugyanis ellikotta a sakkerl
a vágástól kivátkozva erre a bibliamondatra:

כי יינן ייכן כי, ne egyetek köle, mikor כי,
araz mikor 51 éves. Kéllőszékét (ויאן 13)
hiotak össze ide Vagyváradra. A perb az
exiszteniájában megámadott metsző nyerte
meg arxal az érvetéssel, hogy ugyanabban a
bibliaszakaszban az van, hogy ייכן ייכן וייאן,
más pedig וייאן szinén 51 כי 6147. Ilyen
találékonyág hallatára a cinkotai kántor szel-
lemességét igazán nem kell historiai alapot
nélkülözö anekdotának tartani.

Kéllőszékét megbeszétani, hogy ilyen ko-
romlytalan dolgokat firkálbam össze, de igazem,
hogy a jövőben határozottan romolyabb leszek.

És egészséget és kellemes nyaralást kíván
Mellső igazdnak szerető tanítványának
Schreiber Ignác.

Törtélethelyes kézesódomat
a kéllőszéknek.